

حسین راغفر، اقتصاددان می‌گوید برنامه

هفتم جهت‌گیری مشخصی دارد و یک برنامه

کاملاً نئولیبرالی است. این برنامه همه‌ی

مسئولیت‌های اجتماعی حاکمیت در قانون

اساسی را به بخش خصوصی واگذار کرده است.

حسین راغفر، اقتصاددان می‌گوید برنامه هفتم

جهت‌گیری مشخصی دارد و یک برنامه کاملاً

نئولیبرالی است. این برنامه همه‌ی مسئولیت‌های

اجتماعی حاکمیت در قانون اساسی را به بخش

خصوصی واگذار کرده است. حسین راغفر،

اقتصاددان در گفت و گو با «انتخاب» درباره

علل اساسی شکست برنامه‌های توسعه گفت:

برنامه‌های توسعه قبل از انقلاب، عمدتاً عمرانی

بود و ادعای توسعه نداشت. برنامه‌های بعد از

انقلاب مجموعه‌ای از آرزوهایست، اما هیچ منبع

مالی دقیقی برای آن متصور نیستند، به همین

دلیل عملاً بسیاری از آن برنامه‌ها شکست

می‌خورند. برنامه‌ها در عمده موارد به اهداف

مدنظر خود دست نمی‌یابند. این آرزوها عمدتاً

در حالیکه برای ۲۰ عدد آن نیز پول ندارند.

ضمن اینکه اولویت این برنامه‌ها وقتی که

با محدودیت‌های بودجه‌ای مواجه می‌شوند

بهم می‌خورد. به نوعی مشخص نیست که

حسین راغفر، اقتصاددان می‌گوید برنامه

هفتم جهت‌گیری مشخصی دارد و یک برنامه

کاملاً نئولیبرالی است. این برنامه همه‌ی

مسئولیت‌های اجتماعی حاکمیت در قانون

اساسی را به بخش خصوصی واگذار کرده است.

حسین راغفر، اقتصاددان می‌گوید برنامه هفتم

جهت‌گیری مشخصی دارد و یک برنامه کاملاً

نئولیبرالی است. این برنامه همه‌ی مسئولیت‌های

اجتماعی حاکمیت در قانون اساسی را به بخش

خصوصی واگذار کرده است. حسین راغفر،

اقتصاددان در گفت و گو با «انتخاب» درباره

علل اساسی شکست برنامه‌های توسعه گفت:

برنامه‌های توسعه قبل از انقلاب، عمدتاً عمرانی

بود و ادعای توسعه نداشت. برنامه‌های بعد از

انقلاب مجموعه‌ای از آرزوهایست، اما هیچ منبع

مالی دقیقی برای آن متصور نیستند، به همین

دلیل عملاً بسیاری از آن برنامه‌ها شکست

می‌خورند. برنامه‌ها در عمده موارد به اهداف

مدنظر خود دست نمی‌یابند. این آرزوها عمدتاً

در حالیکه برای ۲۰ عدد آن نیز پول ندارند.

ضمن اینکه اولویت این برنامه‌ها وقتی که

با محدودیت‌های بودجه‌ای مواجه می‌شوند

بهم می‌خورد. به نوعی مشخص نیست که

کدامیک باید اول اجرا شوند و در یک آشنفتگی

به پایان می‌رسندنوی درباره ماهیت اقتصادی

و جهت‌گیری برنامه هفتم اظهار داشت: برنامه

هفتم جهت‌گیری مشخصی دارد و یک برنامه

کاملاً نئولیبرالی است. این برنامه همه‌ی

مسئولیت‌های اجتماعی حاکمیت در قانون

اساسی را به بخش خصوصی واگذار کرده

است. البته شش برنامه گذشته نیز همینطور

بود منتهی اتفاقی که الان افتاده این است که

به‌طور مشخص این موضوع بیان شده است. در

برنامه‌های قبل با واژه‌هایی مانند کرامت انسانی

و عدالت اجتماعی مسئله را دور می‌زدند. این

برنامه به صراحت بیسان می‌کند که نیروی کار

کاره‌ای نیست و اصل قضیه دست کارفرماست.

نیروی‌کاری که فقرالتحصیل می‌شود باید

با نصف حداقل حقوق استخدام شود و عملاً

ترغیب نیروی کار به مهاجرت از کشور است.

راغفر ادامه داد: در مورد صندوق‌های تأمین

اجتماعی دچار اغتشاش مفهومی هستند. این

صندوق‌ها حساب‌های فردی محسوب می‌شود،

یعنی هر کسی در هرکجا شافل است، بخشی از

حقوق‌اش را در یک حساب شخصی نگه می‌دارد

و با سرمایه‌گذاری قرار است افزایش ارزش پیدا

کند تا بعداً حقوق بازنشستگی بگیرد. درحالی‌که

دخال‌ت در انتخابات اتاق ایران، مصداق تنزل جایگاه بخش خصوصی

یک اقتصاددان تأکید کرد: دخالت‌های مختلف در

انتخابات اتاق مصداق تنزل جایگاه بخش خصوصی

واقعی از همین وضعیت ضعیف خواهد بود.حسین

شقایقی شهری در گفت‌وگو با ایلنا، با تأکید بر ضرورت

پرهیز نهادهای مختلف از دخالت در انتخابات اتاق ایران

گفت: اگر می‌خواهیم بخش خصوصی جایگاه واقعی

خود را داشته باشد باید به دنبال تقویت پارلمان بخش

خصوصی و جایگاه و اهمیت آن باشیم. تقویت پارلمان

بخش خصوصی نیز با احترام به آزادی فعالان اقتصادی

و حق انتخاب آن‌ها محقق می‌شودوی ادامه داد:

انتخاباتی در اتاق ایران برگزار شده و فعالان دخالت

شرکت کرده و جایگاه و اهمیت آن را انتخاب کرده‌اند. حال باید دخالت

خود را در انتخابات اتاق به حداقل برسانیم و اجازه دهیم

انتخابات اتاق در یک فضای رقابتی شفاف و آزادانه شکل

بگیرد. اگر اجازه بدهم اعضای اتاق با فرآغ بال و آزادی، حق

انتخاب داشته باشنداین اقتصاددان با تأکید بر اینکه

دخال‌ت‌های مختلف در انتخابات اتاق مصداق تنزل

جایگاه بخش خصوصی واقعی از همین وضعیت ضعیف

کنونی خواهد بود، اظهار داشت: هرچقدر با مداخله

در انتخابات اتاق ایران ثبات مدیریتی آن را تضعیف

هدشار حسین راغفر

برنامه هفتم عملاً نیروی کار را به مهاجرت از کشور ترغیب می‌کند

هفتم توسعه می‌بینیم.شریف ادامه داد: باید

توجه داشته باشیم که بودجهی سنواتی در

نوع خود یک برنامه اسست لیکن یک برنامه‌ی

یکساله اما برنامه‌ی توسعه، چندساله است و

اُتسار میان‌مدت و بلندمدت دارد و چشم‌انداز

اقتصادی کشور را تعریف می‌کند. بنابراین

طراحی و تدوین برنامه‌ی توسعه بسیار مهم‌تر

و سرنوشت‌سازتر از تدوین بودجه‌ی سالانه

است و بایستی به آثار اقتصادی، اجتماعی و

سیاسی بندهای آن در میان‌مدت و بلندمدت

توجه کافی شود. ما در برنامه هفتم توسعه

می‌بینیم که به اقساقل فرودست و آسیب‌پذیر

کمتر توجه شده؛ تلاش برای بهبود وضعیت

این گروه‌ها را در لایه‌ای متن برنامه شاهد

نیستیم و این یک نقصان جدی‌ست.این استاد

اقتصاد در خصوص برنامه دولت برای افزایش

پلکانی مالیات بر ارزش افزوده در طول چهار

سال توضیح داد: یکی از مواردی که بایستی

در سیاست‌گذاری‌های میان‌مدت و بلندمدت و

از جمله در تدوین برنامه‌های توسعه مورد توجه

قرار بگیرد، اتخاذ سیاست‌های عادلانه و درست

پارانه‌ای، مالیاتی و عوارضی‌ست. ما الان فرار

مالیاتی بسیار زیاد داریم.

مالیات بر یکسری از درآمدهای فوق

میلیاردی و سررسام‌آور که باید وجود داشته

باشد، یا نیست یا بسیار کم و ناچیز است در

حالی‌که برای حقوق‌بگیران، اول مالیات را از

آن‌ها کسر می‌کنند و بعد حقوق ماهانه‌شان را

می‌پردازند.

در بحث مالیات بر ارزش افزوده هم همین

است، هنوز مصرف‌کننده کالا را مصرف نکرده،

اینکه «به نظر می‌رسد بازهم فرودستان از قرار

توسعه جا مانده‌اند» تأکید می‌کند برنامه هفتم

کسر می‌شود. مصطفی شریف افزود:انتقاد کلی

دیگر، به بالا بردن سنس بازنشستگی و افزایش

فشار بر بیمه‌شدگان برمی‌گردد؛ مثلاً سن

بازنشستگی را بالا برده‌اند، حق بیمه را افزایش

دادند و شرایط بازنشستگی در منشاغ سخت

را سخت‌تر کرده‌اند با این توجیه که صندوق‌های

بازنشستگی در وضعیت مساعدی نیستند. اودر

ادامه در خصوص وضعیت معیشتی و فقرگونه

بازنشستگان گفت: ببینید مشکلات صندوق‌های

بیمه‌ای و بازنشستگی، مشکلات عام هستند، در

خیلی از کشورهای دنیا صندوق‌های بازنشستگی

امروز به مشکل ناترازی و بحران برخوردند و

یک دلیل آنهم بالا رفتن سنن امید به زندگی

است که موجب شده مخارج صندوق‌ها در

حوزهی پرداخت حقوق بازنشستگی افزایش

صودی داشته باشد منتها بحث این است

که آیا نتوان این کمبود بودجه و مشکلات

صندوق‌ها را کارگزان و حقوق‌بگیران باید

بپردازند یا نه، وظیفه‌ی دولت است که اقدامات

جبرانی انجام دهد.

انتخاب ۵ بانک ایرانی برای همکاری با روس‌ها

مدیرکل دفتر آسیای میانه، قفقاز و روسیه سازمان

توسعه تجارت گفت: محصولات ایران خودرو با ارزش

۷۰۰ هزار دلار در دو ماه نخست سال جاری به روسیه

و ارمنستان صادر کردیم؛ همچنین در حوزه تجهیزات

نفت و گاز و محصولات نیروگاهی نیز توانستیم به این

موتخانه‌های در حوزه صادرات دست پیدا کنیم.

رحمت‌الله خرمالی در گفت‌وگو با خبرنگار اقتصادی

ایلنا، از صادرات خودرو به ارمنستان و روسیه خبر داد

و افزود: محصولات ایران خودرو با ارزش ۷۰۰ هزار دلار

در دو ماه نخست سال جاری به روسیه و ارمنستان

صادر کردیم؛ همچنین در حوزه تجهیزات نفت و گاز

و محصولات نیروگاهی نیز توانستیم به موفقیت‌های

در حوزه صادرات دست پیدا کنیم.این مقام مسئول با

اشاره به ایجاد تفاهم‌نامه‌های پولی و بانکی با کشورهای

حوزه اوراسیا، گفت: در مذاکرات به میزبانه تجاری با

ارزهای ملی با کشورهای اوراسیا به ویژه روسیه تأکید

شده است و در اردیبهشت سال جاری نشست با همین

عنوان با مسئولان روسی برگزار و یک نمایندگی بانک

روس در تهران فعالیت خود را آغاز کرده است. هرچند

این نمایندگی تسهیل‌گر و هماهنگ‌کننده کارهاست و

خواهان خرید مسکن است، با این ۸۰۰ میلیون

وام توانایی خرید خانه ندارد. تسهیلات مسکن

در ایران همسواره یک کمک خرید جزئی بوده

است. اینکه فکر کنید با ۸۰۰ میلیون یک جوان

با حقوق ۹ میلیون می‌تواند خانه بخرد، این فکر

نادرست است، کسی هم که توانسته چند

عراقی‌ها امکان پرداخت پول برق و گاز نداشتند. پس

از آن ایران اقدام به قطع برقی و کاهش میزان صادرات

گاز کرد که موجب چالش در روابط شد. آقای همتی

که رئیس بانک مرکزی شد به عراق رفت و با وزاری

عراقی توافق کرد که برای شرکت توانیر و گاز حسایی

در بانک تی.بی.ای باز شود و آن محل کالاهای غیر

تحریمی خریداری کنیم، بعد از چندی این حساب افتتاح

شد؛ اما عراقی‌ها قادر به پرداخت بدهی نبودند از جمله

بدهی گاز که سال گذشته در مرحله یک میلیارد و

ششصد دلار پرداخت کردند. الان مشکل اینجاست که

آن پول را وارزی می‌کنند اما برداشت آن توسط ایران

دچار مشکل است. عراقی‌ها در مذاکره با آمریکا امتیازاتی

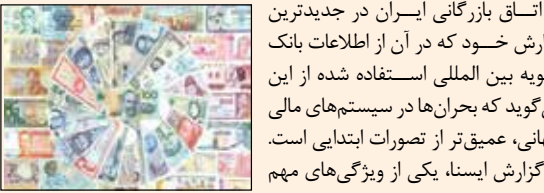
را برای حل این مشکل گرفته‌اند.

اقتصادی

گزارش

در بررسی اتاق بازرگانی ایران مطرح شد

هدشار بحران در سیستم‌های مالی جهانی

اتفاق بازرگانی ایران در جدیدترین

گزارش خود که در آن از اطلاعات بانک

تسویه بین المللی استفاده شده از این

می‌گوید که بحران‌ها در سیستم‌های مالی

جهانی، عمیق‌تر از تصورات ابتدایی است.

به گزارش ایسنا، یکی از ویژگی‌های مهم

گزارش سالانه بانک تسویه بین‌المللی که

به عنوان سازمانی جهانی و هماهنگ‌کننده بانک‌های مرکزی جهان عمل می‌کند،

این است که با به تصور کشیدن وضعیت کنونی، مشخص می‌کند اقداماتی که

دولت‌ها و بانک‌های مرکزی در بازای از زمان انجام داده‌اند و در ظاهر واکنشی

منطقی برای مقابله با خطرات مرتبط با ثبات مالی بوده‌اند، تنها وضعیتی را برای

ایجاد تلاطم‌های شدیدتر اقتصادی در جهان ایجاد کرده‌اند.براساس این گزارش،

ترکیبی از عواملی مانند تورم بالا و افزایش آسیب‌پذیری‌های مالی بی‌سابقه ناشی

از افزایش بدهی خصوصی و دولتی عامل بروز تلاطم‌های اقتصادی در جهان شده

است؛ رویدادهایی که بی‌سابقه نبوده و در گذشته رخ داده‌اند، اما وقوع هم‌زمان

آنها با یکدیگر در دوره کنونی، وضعیت اقتصاد امروز را به وضعیتی بی‌سابقه تبدیل

کرده است. در دهه ۷۰ و ۸۰ میلادی تورم بالا هم‌زمان با بی‌ثباتی اقتصادی رخ

نداد و در دوره‌هایی که جهان با خطرات مالی مواجه می‌شد، مانند آنچه در

سال ۲۰۰۸ رخ داد، این وضعیت در محیطی با تورم پایین رخ می‌داد.براساس

گزارش جدید، ترکیب نسبتاً منحصربه‌فرد تورم بالا و آسیب‌پذیری‌های گسترده

مالی اتفاقی ناگهانی نیست و صرفاً به واسطه همه‌گیری کرونا و جنگ اوکراین

به وجود نیامده است. با توجه به اینکه بدهی و آسیب‌پذیری‌های اقتصادی یک

شبه ظاهر نمی‌شوند و در طول زمان شکل می‌گیرند، ریشه‌های این مشکل

عمیق‌تر از حد تصور است.با اتکا بر این حقایق در گزارش جدید تصریح شده

است که چالش‌هایی که اقتصاد جهانی با آن مواجه است، بازتاب دهنده نوعی

«تومر رشد» است که زاده دیدگاه غیرواقع‌گرایانه نسبت به دستاورد سیاست‌های

ثبیت‌کننده اقتصادهای کلان بوده است. نتیجه این رویکرد اتکا بر مدل رشد

اقتصاد مبتنی بر بدهی بوده است که نظام اقتصادی جهان را شکننده‌تر ساخته

و توانایی آن برای ایجاد رشد پایدار و قوی را از بین برده است.اگرچه بدهی، ریشه

در چند روز یا چند سال پیش ندارد. بحران بدهی از حدود ۴ دهه پیش ایجاد

شده است، یعنی زمانی که دولت آمریکا در واکنش به سقوط وال‌استریت در

سال ۱۹۸۷ سیاستی متفاوت در پیش گرفت. بانک مرکزی آمریکا به این نتیجه

رسید که وظیفه‌اش جلوگیری از تشکیل حباب‌های مالی نیست، بلکه باید با

اجرای عملیات پاکسازی و بمبار کردن پول بیشتر در نظام مالی پس از ترکیدن

حساب‌های مالی، امکان ندایم تشکیل حباب‌های مالی را فراهم آورد.این رویکرد

منجر به سقوط مالی در سال ۲۰۰۸ و پس از آن در سال ۲۰۲۰ شد، یعنی زمانی

که همه‌گیری آغاز شده بود. دولت‌ها، بانک‌های مرکزی با اعمال بی‌این بحران

مالی به شرکت‌ها و تزریق هزاران میلیارد دلار پول به بازارهای مالی به این بحران

پاسخ دادند و در نتیجه ثروت سرمایه‌داران افزایش یافته و به اوج خود رسید.

درست در همان دورانی که مقامات مالی در جهان تصور می‌کردند بی‌ثباتی

مالی مدیریت شده است، در ماه مارس پس از وقوع سه ورشکستگی بانکداری

بزرگ در تاریخ آمریکا، بی‌ثباتی از سر سر گرفته شد.در گزارش جدید بانک تسویه

بین‌المللی آمده است اگرچه اقتصاد جهانی طی سال‌های گذشته در برابر بادهای

متخلف قدرتمند بهتر از حد انتظار عمل کرده است، اما نشانه‌های فشار بر اقتصاد

ظهور یافته‌اند. به صورت خاص، فشارهای مالی نظام مالی جهان را تحت تأثیر

تورم قرار داد و بانک‌ها و موسسات مالی غیربانکی را در بر گرفت و منجر به ایجاد

واکنش‌های قاطعانه‌ای برای محدود کردن سربایت این فشارها شد. این فشارها

یک عامل مشترک داشته‌اند: تداوم طولانی مدت پایین نرخ تورن بهره‌های بانکی.

تلنکر

باز هم تابستان و کمبود بلیت هواپیما!

با وجود اقدامات سازمان هواپیمایی کشوری برای ساماندهی پروازها در فصل